

Szellemi örökségünk

Ismeretes, hogy a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület megalapításának 60. évfordulója alkalmából a megbecsülés és elismerés szándékával **Emlékalbumot** nyitott meg, amelyben azoknak a tagtársainknak kívánunk egy-egy lapot szentelni, akik a textil-, ruha- és textiltisztító ipar kutatási, fejlesztési, oktatói, ipar- és vállalatirányítási területein kimagasló eredményeket értek el és a szakmai közéletben is elismert életpályát mondhatnak magukénak. Az Emlékalbum a Textil- és Textilruházati Ipartörténeti Múzeumban őrizzük és abba bárki szabadon beletekinthet.

Az Emlékalbum a továbbiakban is nyitva áll és várjuk tagtársaink javaslatait annak folyamatos bővítésére mindazon személyekre vonatkozólag, akiknek

szakmai tevékenységét úgy ítélik meg, hogy az megfelel a fenti kritériumoknak.

Az Emlékalbum kiegészítésére lapzártáig az alábbi személyekre érkezett be javaslat:

Bercsényi L. György
Dr. Endrei Walter
Katona Lajos
Kőhalmi Konrád
Marosi József
Dr. Mihalik Béla

Szellemi Örökségünk Bizottság

Isten éltesse a 90 éves Selmeci Istvánnét !

Selmeci Kati – ahogy a szakmában emlegetjük – közel négy évtizeden át volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület főtitkár-helyettese, a központi apparátus vezetője. Néhány nap múlva lesz 90 éves! Isten éltesse!

1919. május 20-án született. Középiskoláit az újpesti Textilipari Szakiskolában végezte

(ez az iskola a maga idejében kiválóan képzett szakembereket adott a magyar textiliparnak). Érettségi után a Criste Selyemszövőgyárban dolgozott, mint technikus, majd gyárvezető. 1949-től a Textilipari Dolgozók Szakszervezetében töltötte be a műszaki értelmiségi titkár, majd az újítási előadó feladatkörét. Egy éven át a Könnyűipari Minisztériumban is dolgozott, mint újítási előadó.

1952-ben lett a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének munkatársa és ugyanezen év július 1-jétől Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület főtitkár-helyettese. Ez a munkakör az egyesület központi apparátusának, gyakorlatilag az egyesület életének, tevékenységének irányítását jelentette, amit 1980 végéig, nyugdíjba vonulásáig töltött be.

Tevékenységének időszaka a magyar textilipar eredményekben bővelkedő, dicső korszaka volt, és az ekkor végzett munkát a TMTE is eredményesen szolgáltatta. Selmeci Istvánnénak személy szerint is elvitathatatlan érdeme, hogy az egyesület ebben az időszakban a textilipar értelmiségét hasznos egységbe tudta össze-

fogni, hogy az oktatás, a szakmai képzés szervezőjévé válhatott. Az egyesületnek abban az időben 9000 tagja volt, a Magyar Textiltechnika havonta 1000 példányban jelent meg! A TMTE rendezvényein való részvétel szakmailag fontos volt, az egyesület nagy tekintélyre tett szert és a világ legismertebb textilipari szakemberei, tudományos kutatói, egyetemi és főiskolai oktatói megtiszteltetésnek vették, ha a magyar Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület meghívásának tehetek eleget egy-egy nemzetközi konferencián való részvétellel. Selmeci Istvánné személye meghatározó volt ebben a munkában, népszerű, határozott vezetője volt az egyesületnek, aki kapcsolatot tudott teremteni az ipar vezetőivel is össze tudta fogni a szakma műszaki értelmiségét.

Egyesületi tevékenysége, kapcsolata a TMTE-vel nyugdíjba vonulása után sem szűnt meg, hosszú ideig tagja volt ezután is az egyesület elnökségének, ő vezette az egyesületi sajtó bizottságot, képviselte a TMTE-t a MTESZ sajtó bizottságában. Ma is rendszeresen látogatja az ipartörténeti és hagyományvédő szakosztály rendezvényeit.

Munkáját számos magas kitüntetéssel ismerték el, többek között a Munka Érdemrend arany fokozatával, a Kiváló Egyesületi Munkáért Éremmel és a Földes Pál Éremmel.

Szívből gratulálunk Selmeci Katinak 90-ik születésnapjára, jó egészséget és további boldog éveket kívánunk.

K.V.

Szabó Nándor 1921–2008

Ismét kevesebben lettünk – 88 éves korában eltávozott közülünk Szabó Nándor, a kiváló szakember, a KISTEXT nyugalmazott főmérnöke. 1921-ben született, Pápán érettségizett. A Pápai Textilgyárban helyezkedett el. A Budapesti Műszaki Egyetemen vegyészmérnöki diplomát szerzett, majd a Kispesti Textilgyár koloristájaként dolgozott. 1956-ban a gyár főkoloristája lett, 1974-ben

a kikészítőüzem főmérnökévé nevezték ki. Nyugdíjba vonulásáig, 1980-ig látta el a főmérnöki teendőket.

A textilnyomó szakmában komoly eredményeket ért el a filmnyomás fejlesztése és a kétfázisú csávanyomás meghonosítása területén.

1955-től volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület tagja, főként a textilvegyész és kolorista szakosztály munkájában vett részt.

Fájdalmasan búcsúzunk a kiváló szakembertől és következetes vezetőtől.

K.Cs.

László Tibor 1920–2008

Elhunyt László Tibor, a Ramona Textilipari Szövetkezet egykori elnöke.

Budapesten született, 1920. május 12-én. Iskoláit is itt végezte. A nagyipari üzemek 1948. évi államosítása után került a Textilipari Igazgatóság keretén belül működő Harisnya és Kötőipari Központba, ahol 1956-ig az Ipar munkügyi felügyeletét látta el. Az 1956-os forradalmi események után Solt Dezsővel, a későbbi ipar-

igazgatóval alapították meg a Finomkötöttáru Szövetkezetet, amelynek első elnöke Solt Dezső lett. Őt azonban 1957-ben iparigazgatóvá nevezték ki és az elnöki tisztet László Tiborra ruházták. Néhány éves működés után a szövetkezet egyesült a ruhaipari és kötőipari tevékenységet

folytató Ramona Textilipari Szövetkezettel és az egyesülés után ismét László Tibort választották meg elnöknek.

Az ezt követő két évtizedben László Tibor elnöksége alatt volt a Ramona Szövetkezet fénykora: központi irodái voltak a budapesti József Attila utcában, méretes bőrruházati konfekciót működtetett a belvárosban, új üzemépületet építtetett a kötöttáruigártás céljára a Reitter Ferenc utcában. László Tibor jól menő, sikeres tevékenységet folytató szövetkezetet hagyott maga után, amikor az 1970-es évek végén nyugdíjba vonult. Az ipartól és a szövetkezettől azonban nem vált meg, nyugdíjasként is még évtizedekig dolgozott ott.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek az első évektől kezdve tagja volt, több választási cikluson át dolgozott a kötő szakosztály vezetésében. Még az utolsó években is megjelent egyes rendezvényeken.

Jó szakember, kiváló vezető, jó barát és remek bridzsjátékos volt. Szeretettel őrizzük meg emlékét.

K.V.

Dr. Geszler Ödön 1910–2009

Hosszú, munkában gazdag életútja átívelte a 20. századot. Már nyugdíjas volt, amikor megismerhettük, amikor kapcsolatba került a textiliparral és a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesülettel.

1927-ben érettségizett a budai Cisztercita Szent Imre Gimnáziumban. A Pázmány Péter Tudományegyetem bölcsészettudományi karán történelem-földrajz

szakon tanult tovább és 1932-ben *summa cum laude* minősítéssel doktorált és kapott tanári diplomát. Tanárként azonban nem tudott elhelyezkedni, ezért évekig újságíróskodott és szépirodalmi művekkel próbálkozott. A II. világháború őt is a frontra vezényelte, súlyosan megsebesült, de életben maradt. Hazatérve az építőiparban dolgozott segéd munkásként, majd külön-

böző építőipari vállalatoknál, később az Építésügyi Minisztériumban dolgozott, vállalatgazdálkodási osztályvezetőként ment nyugdíjba. Ekkor kezdődött „második élete”, ahogy ő fogalmazta: üzemtörténész lett, levéltári kutatásokat végzett.

Az 1970-es években került kapcsolatba a textiliparral. 1976-ban, a gyár fennállásának 150. évfordulójára megírta a PNYV Pamutkikészítőgyár történetét, majd 1984-ben, a 200 éves évfordulóra a Goldberger Textilművek történetét is. E munkái révén kapcsolódott be a TMTE ipartörténeti és hagyományvédő szakosztályának munkájába és tevékenykedett körünkben még 90 éves kora fölött is. Számos érdekes előadást tartott, sok ipartörténeti anyaggal gyarapította a Textilmúzeum gyűjteményét. Szakmai kirándulásainkat, múzeumi kiállításainkat megörökítette fotókon. Tevékenységét az egyesület 1995-ben *Kiváló Egyesületi Munkáért* érmmel ismerte el.

Ecker Károlyné

György István 1922–2009

Elhunyt György István, a magyar gyapjúipar egyik kiváló szakértője, a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület egykori gyapjú szakosztályának volt elnöke.

1922. február 12-én született. A Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett mérnöki oklevelet. A gyapjúiparban 1943 óta dolgozott, először különböző vállalatoknál, 1959-ben pedig az iparirányításban, a Gyapjúipari Igazgatóságon,

majd a Könnyűipari Minisztériumban az iparfejlesztési főosztályon. Itt később szakmai munkássága a gyapjúiparon túl az egész iparágra kiterjedt. Jelentős érdemei

voltak a magyar textilipar mesterséges-szál-felhasználásának növelésében, a magyarországi mesterségesszál-termelés fejlesztésében, az 1970-es években végrehajtott textilipari rekonstrukció előkészítésében. 1972-től a Hazai Fésűsfonógyár vezérigazgatója volt. 1982-ben vonult nyugdíjba. Munkásságát több kitüntetéssel, egyebek között a Munka Érdemrend arany fokozatával ismerték el.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1955-től volt tagja. Több választási cikluson át részt vett a gyapjú szakosztály vezetőségének munkájában, amelynek az 1980-as években elnöke is volt. 1972-ben a Kiváló Egyesületi Munkáért kitüntetésben részesült.

Munkatársai szerették, tudását tisztelték, becsülték.

K.V.